

— حمید عطائی نظری
استادیار پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی
h.ataee@isca.ac.ir

نگاهی انتقادی به ویراست الاعتقادات راغب اصفهانی

۷۳-۸۶

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

نگاهی انتقادی به ویراست الاعتقاداتِ راغب اصفهانی

حمید عطائی نظری

چکیده: راغب اصفهانی (زنده در: ۴۰۹ ه.ق.) ادیب و مفسر و متکلم نامور و صاحب آثار ارزشمندی چون مُفردات ألفاظ القرآن و مُحاضرات الأدباء و مُحاورات الشعراء و البُلغاء و نیز الذریعة إلى مکارم الشریعة کتابی بسیار ارج آور و پرمردر تقریر مسائل کلامی تحریر نموده که زیر عنوان الاعتقادات تصحیح و منتشر شده است. در نوشتار حاضر، دست‌نوشته‌های شناخته‌شده از اعتقادات و نیز دو ویراست فراهم آمده از این اثر معرفی شده است و پاره‌ای از مهمترین اشکالات ویراست شمران العجلی از این کتاب بازگو گردیده است. ضبط‌های نادرست و افتادگی‌های شایان توجه و اغلاط حروف نگاشتی پرشمار ویراست العجلی ضرورت ارائه ویراست بازنگریسته تازه‌ای از این اثر گرانبسنگ را نشان می‌دهد.

کلیدواژه‌ها: راغب اصفهانی، الاعتقادات، شمران العجلی، تصحیح انتقادی

Having a Critical Look at the Revision of Rāghib Isfahāni's *al-Itiqādāt*

By: Hamid Atāie Nazari

Abstract: Rāghib Isfahāni (alive in 409 A.H.), the famous scholar, interpreter, and theologian who wrote some precious works such as *Mufradāt Alfāz al-Qurʿān*, *Muhāserrāt al-Odabā*, *Muhāverāt al-Shoʿara wa al-Bulagha*, and *Azzorīʿa ela Makārim al-Sharia*, has written a highly esteemed book on Kalāmi issues that has been corrected and published under the title of *al-Itiqādāt*. The present paper introduces the well-known manuscripts of this book as well as its two provided editions. Then, some of the most important problems of Shmrān al-Ajalī's edition is pointed out. Incorrect records, the missing parts, and the large number of typos all show that there is a need for a new revision and edition of this valuable work.

Key words: Rāghib Isfahāni, *al-Itiqādāt*, Shmrān al-Ajalī's, critical correction.

نظرة نقدية على تصحيح كتاب الاعتقادات للراغب الأصفهاني

حمید عطائی نظری

مساعد أستاذ في المركز العالي للعلوم والثقافة الإسلامية

المخالصة: يُعدّ الراغب الأصفهاني . الذي كان حياً في سنة ٤٠٩ هجرية . أديباً ومفسراً و متكلماً مشهوراً خلف العديد من الآثار القيمة، كتاب مفردات ألفاظ القرآن، وكتاب محاضرات الأدباء ومحاورات الشعراء والبُلغاء وكتاب الذريعة إلى مكارم الشريعة.

كما ألف هذا الأديب كتاباً قيماً غزير الفائدة في تقرير المسائل الكلامية، وقد تمّ تصحيح هذا الكتاب وطبعه تحت عنوان الاعتقادات.

ويضمّ المقال الحالي تعريفاً بالمخطوطات المعروفة لهذا الكتاب، إضافة إلى تصحيحين سابقين له. كما يتضمّن المقال إشارة إلى بعض أهمّ الإشكالات الواردة على تصحيح شمران العجلي لهذا الكتاب.

ومن الإشكالات التي يشير إليها المقال هي الحركات غير الصحيحة لحروف الكلمات، والكثرة الملتفة للنظر للعبارة المحذوفة، وأغلاط الكتابة الحروفية للكلمات؛ الأمر الذي يدعو إلى القول بضرورة المراجعة الجديدة لهذا الأثر القيم.

المفردات الأساسية: الراغب الأصفهاني، الاعتقادات، شمران العجلي، التصحيح النقدي.

نگاهی انتقادی به ویراست الاعتقاداتِ راغب اصفهانی

— حمید عطائی نظری

ابوالقاسم حسین بن محمد بن مفضل معروف به راغب اصفهانی (زنده در: ۴۰۹ ه.ق.) از نامورترین دانشمندان مسلمان است که به سبب نگارش آثار ماندگار در زمینه‌های قرآنی و تفسیری و ادبی و اخلاقی شهرتی فراگیر داشته و بیشتر تألیفاتش با اقبال عالمان و محققان روبرو شده است. با این وصف، آگاهی‌های چندانی از زندگی شخصی و حیات علمی او از جمله، نام استادان و شاگردانش دانسته نیست. دربارهٔ احوال و آثار و جنبه‌های مختلف اندیشگی، خاصهٔ وجوه ادبی و تفسیری راغب اصفهانی تاکنون مقالات و تک‌نگاشت‌هایی مستقل به نگارش درآمده است. از میان این پژوهش‌ها کتاب آقای سید علی میرلوحی با عنوان راغب اصفهانی^۱ و پایان‌نامهٔ دکتری آقای الکساندر کی در خصوص زندگی و آثار راغب و برخی مباحث زبان‌شناسی در تألیفات وی^۲ و همچنین کتاب یاسین محمد دربارهٔ فلسفهٔ اخلاق راغب اصفهانی^۳ از مهمترین تحقیقات به حساب می‌آید.

یکی از آثار گرانبهای راغب اصفهانی که برخلاف آثاری چون مُفردات ألفاظ القرآن و مُحاضرات الأدباء و مُحاورات الشعراء والبُلغاء و نیز الذریعة إلى مکارم الشریعة هیچگاه شهرت و تداول نیافت کتابی است که او در تشریح مسائل اعتقادی نگاشته و زیر عنوان الاعتقادات به چاپ رسیده است. کتاب الاعتقادات راغب اثری مهجور و ناآشنا نزد اغلب تراجم‌نگاران بوده و تاکنون نیز توجه شایانی به آن نشده است. بیشتر عالمان مسلمان پس از راغب یا از نگارش این کتاب آگاه نبوده‌اند و یا توجه خاصی به آن ننموده‌اند. در نتیجه، عدم التفات به کتاب اعتقادات راغب هم موجب شده است که شخصیت و جایگاه کلامی راغب نامعلوم ماند و دیدگاه‌های اعتقادی او ناشناخته بماند و هم اینکه در باب مذهب عقیدتی وی ابهامات فراوان و فرضیات مختلفی مجال طرح یابد. راقم این سطور در مقالی مستقل زیر عنوان «راغب اصفهانی به مثابهٔ متکلمی سلفی و فیلسوفی صوفی» به بحث در خصوص تعیین مذهب و مرام عقیدتی راغب براساس آراء او در کتاب اعتقادات می‌پردازد. در این نوشتار، نخست، ویراست چاپ شده از کتاب اعتقادات معرفی می‌شود و سپس برخی از اشکالات و انتقادات گوناگون وارد بر آن خاطر نشان می‌گردد.

عنوان «الاعتقادات» یا «الاعتقاد» که کتاب راغب تحت این دو نام ویراسته و یکبار نیز منتشر شده است عنوانی است که مصححان آن با توجه به محتوای کتاب اختیار کرده‌اند^۴ و در خود اثر نامی از برای آن تعیین نشده است. در کتب تراجم نیز در زمرهٔ تألیفات راغب تنها اثری با عنوان کلی «کتاب فی الاعتقاد» یا «کتاب فی الإیمان و الکفر» یاد شده است که احتمالاً عناوینی ناظر به همین کتاب مورد گفت‌وگوی ما است. تا آنجا که جست‌وجو شد، در آثار متکلمان پس از راغب یادی از این کتاب وی به میان نیامده است و چندان اشارتی

۱. میرلوحی، سید علی، راغب اصفهانی، سازمان فرهنگی تفریحی شهرداری اصفهان، اصفهان، ۱۳۸۶.

۲. Key, Alexander, *A Linguistic Frame of Mind: ar-Rāghib al-Isfahānī and What It Meant to be Ambiguous*, Doctoral dissertation, Harvard University, 2012, 331 + ix pp.

۳. Mohamed, Yasiin, *The path to virtue: the ethical philosophy of al-Rāghib al-Isfahānī: an annotated trans with critical introduction of Kitāb al-Dhariah ilā Makārim al-Shariah (chapter one and introduction only)*, Kuala Lumpur, Malaysia: International Institute of Islamic Thought and Civilization (ISTAC), International Islamic University Malaysia, IIUM, 2006.

۴. نگرید به مقدمهٔ شمران العجلی بر: الراغب اصفهانی، ابوالقاسم الحسین بن محمد، الاعتقادات، ص ۱۰ و مقدمهٔ اختر جمال محمد لقمان بر: همو، کتاب الاعتقاد، ص ۳۷.

به آن دیدگاه‌های بازتاب یافته در آن نشده است. بنابراین، چنانکه پیشتر بیان شد، می‌توان گفت که کتاب اعتقاداتِ راغب برای عالمان بعدی چندان شناخته شده نبوده است و شهرتی هم در محافل کلامی نداشته است. یادکرد از راغب در کتب کلامی هم اغلب منحصر است به نقل دیدگاه او در باب تجرّد نفس^۵ و اعتقاد به معاد جسمانی و روحانی^۶، و سایر دیدگاه‌های راغب مورد توجه قرار نگرفته است.

در خصوص انتساب و استناد کتاب اعتقادات به راغب اصفهانی، گذشته از تصریحی که در ابتدای برخی نسخ کتاب بر انتساب آن به راغب شده است، اشاره نویسنده در موضعی از این اثر به دیگر کتاب خودش یعنی الذریعة الی مکارم الشریعة^۷ شاهدی نیک و گواهی استوار بر وثاقت انتساب آن به راغب اصفهانی است. از این اشاره، همچنان معلوم می‌شود که راغب کتاب اعتقادات را پس از کتاب الذریعة به نگارش درآورده است.

کتاب اعتقاداتِ راغب نگاشته‌ای بسیار سودمند و پرنکته و خواندنی است. این اثر وجیز و عزیزمشمول بر مطالب بدیع فراوانی است که نظایر آنها در آثار دیگر کمتر به چشم می‌خورد. در واقع به نظر می‌رسد که کتاب راغب هم از حیث ساختار و هم از جهت محتوا کتابی ابتکاری و کم نظیر است. تسلط راغب به استفاده از آیات قرآن کریم در مباحث مختلف کلامی و استناد به آیات و روایات در تبیین مسائل عقیدتی نیز کتاب اعتقاداتِ راغب را از این حیث ممتاز و حائز اهمیت بسیار نموده است. همچنین، تبخیر راغب در ریشه‌شناسی واژگان زبان عربی و شناخت اصطلاحات و الفاظ این زبان، زمینه طرح مباحثی پربارنده در باب ریشه و معنای اصطلاحات کلامی را در کتاب اعتقادات فراهم آورده است. برخی از نکاتی که راغب در باب معانی اصطلاحات کلامی در این کتاب بیان نموده است، مثلاً مطالبی که او درباره معنا و نسبت دو اصطلاح «اراده» و «مشیت» و اخص بودن «مشیت» از «اراده» ارائه کرده است، در سایر آثار خود از جمله کتاب مفردات ألفاظ القرآن ذکر نکرده است.^۸ معرّفی سایر مطالب ارزشمند و وجوه مختلف اهمیت کتاب اعتقاداتِ راغب گفتاری جداگانه طلب می‌کند که امیدوارم در مقالی مستقل بدان بپردازم.

از کتاب اعتقاداتِ راغب اصفهانی تاکنون چهار نسخه شناخته شده است:

۱) نسخه شماره ۵۶ کتابخانه آستان قدس رضوی مشهد مورّخ ۶۷۹ ه.ق. که کهن‌ترین دست‌نویست تاکنون شناخته شده از رساله اعتقادات به شمار می‌آید و از نسخ خطی وقفی ابن خاتون بوده است.^۹ فهرست نگار این نسخه را به اشتباه زیر عنوان «تحقیق البیان» معرّفی نموده است و همین اشتباه به منابع دیگر از جمله فهرست فنخاهم راه پیدا کرده است.^{۱۰} مقایسه این نسخه با سایر نسخی که از رساله اعتقادات بازمانده است آشکارا نشان می‌دهد که نسخه مورد گفت و گو دست‌نویستی از همین رساله است و ربطی به اثر دیگر راغب با عنوان تحقیق البیان - که هم‌اکنون مفقود است - ندارد. بر اساس گفته‌های خود راغب می‌دانیم که وی کتاب «تحقیق البیان فی تأویل القرآن» را قبل از کتاب اعتقادات نوشته بوده است؛ زیرا او در مقدمه

۵. برای نمونه علامه حلی راغب را در زمره متکلمان اشعری قائل به تجرّد نفس معرّفی کرده است: «اختلف الناس في ماهية النفس و أنها هل هي جوهر أم لا و القائلون بأنها جوهر اختلفوا في أنها هل هي مجرد أم لا و المشهور عند الأوائل و جماعة من المتكلمين كيني نوبخت من الإمامية و المفيد منهم و الغزالي و الحلبي و الراغب من الأشاعرة أنها جوهر مجرد ليس بجسم ولا جسماني». الحلبي، الحسن بن يوسف، كشف المراد في شرح تجرید الاعتقاد، تصحيح: حسن حسن زاده آملی، الطبعة التاسعة، مؤسسة النشر الإسلامي، قم، ۱۴۲۲ ه.ق.، ص ۲۷۸.

۶. برای نمونه نگرید به: الفتاوانی، سعدالدین، شرح المقاصد، تحقیق: عبدالرحمن عمیره، منشورات شریف رضی، قم، ۱۴۰۹ ه.ق.، ج ۵، ص ۸۸.

۷. «وأما كيفية تركيبة النفس فقد بينتها في كتاب الذریعة الی مکارم الشریعة». الراغب الاصفهانی، أبو القاسم الحسين بن محمد، الاعتقادات، ص ۶۲.

۸. مقایسه کنید مطالب مطرح در: الاعتقادات، صص ۲۶۹- ۲۷۲ را با مباحث مذکور در مفردات ألفاظ القرآن، صص ۴۷۱- ۴۷۲.

۹. از دوست ارجمندم جناب آقای امید حسینی نژاد که در تهیه این نسخه یاری نمودند بسیار سپاسگزارم.

۱۰. نگرید به: درایتی، مصطفی، فهرستگان نسخه‌های خطی ایران (فنخا)، ج ۷، ص ۶۷۸.

کتاب الذریعة إلی مکارم الشریعة - که در نسخه‌های کتاب اعتقادات و از جمله همین نسخه آستان قدس رضوی به آن اشاره شده است - به نگارش کتاب تحقیق البیان در گذشته تصریح کرده است.^{۱۱} بنابراین، همچنانکه برخی دیگر از نویسندگان نیز یادآور شده‌اند^{۱۲}، نسخه ۵۶ کتابخانه آستان قدس رضوی ممکن نیست آنگونه که فهرست نگار گمان کرده است دست‌نوشتی از تحقیق البیان باشد.

بر اساس ترقیمه کاتب، استنساخ این نسخه در ذی‌الحجه‌ی سال ۶۷۹ هجری قمری به پایان رسیده است (نگ: تصویر شماره ۱). شوربختانه این دست‌نوشته از آغاز دچار افتادگی قابل‌توجهی شده است و فاقد تقریباً نیمی از اثر است. به همین سبب نمی‌دانیم که آیا صفحه‌ی عنوان نسخه در بردارنده‌ی عنوانی برای اثر بوده است یا نه. از این گذشته، در موضعی از فصل هفتم کتاب، سخن راغب به ناگاه ناتمام مانده که بنا به گزارش کاتب نسخه مورد گفت‌وگو، نسخه اصلی که کاتب از روی آن کتابت می‌کرده است در این موضع سفید و نانوشته بوده است: «بیاض فی نسخه الأصل». البته بعید است کلمات نامکتوب در این موضع از چند کلمه بیشتر باشد.

این نسخه اگرچه عتیق و نفیس است، متأسفانه مشتمل بر ضبط‌های سقیم و معروض افتادگی‌هایی جزئی و گاه چند سطری نیز هست.

۲) نسخه شماره ۳۸۲ از کتابخانه شهید علی پاشا در سلیمانیه استانبول که مجموعه‌ای خطی است حاوی:

۱- رساله‌ای از صدرالدین ابوعبدالله محمد سلمی شافعی مناوی (د: ۸۰۳ ه.ق.) با نام «هدایة الإنسان لفضل طاعة الإمام والعدل والإحسان» در تخریج و شرح و تکمیل احادیث رساله اربعون حدیثاً فی اصطناع المعروف تألیف زکی‌الدین عبدالعظیم بن عبدالقوی مُنذری (د: ۶۵۶ ه.ق.).

۲- رساله‌ای کلامی از علاء‌الدین بخاری حنفی با عنوان «رسالة فی الاعتقاد» که تاریخ اتمام کتابت آن ۱۴ صفر سال ۹۶۱ هجری قمری است.

۳- متن اعتقاداتِ راغب اصفهانی زیر عنوان «رسالة فی الاعتقاد» که کتابت آن بر اساس ترقیمه کاتب در ۱۵ ربیع الأول سال ۹۶۱ پایان یافته است (نگ: تصویر شماره ۲). بخشی از انتهای فصل هفتم و نیز تمام فصل هشتم کتاب در این نسخه افتاده است.

این نسخه حاوی اغلاط فراوان و قابل توجهی است و متنی استوار از اثر را ارائه نمی‌دهد.

۳) نسخه شماره ۲۱۴۱ از کتابخانه فیض الله افندی در سلیمانیه استانبول که استنساخ آن در سال ۱۰۹۱ هجری قمری به پایان رسیده است. این نسخه بخشی از یک مجموعه خطی مشتمل بر چهار اثر راغب اصفهانی است که به ترتیب شامل تفسیر سوره فاتحه، تفصیل النشأتین، رساله اعتقادات و مفردات ألفاظ القرآن می‌شود. در آغاز رساله اعتقادات نامی برای آن ذکر نشده و فقط بر صفحه عنوان نسخه با خطی ریز و کم‌رنگ از این رساله با عنوان کلی «فی الکلام» یاد شده است. همچنین، در صفحه عنوان نسخه یادداشتی نوشته شده است که تاریخ فوت راغب را رأس قرن پنجم هجری (سال ۵۰۰ هجری قمری) معرفی نموده (نگ: تصویر شماره ۳). ضبط‌های این دست‌نوشته نسبت به نسخه شماره ۳۸۲ کتابخانه شهید

۱۱. «كنت قد أشرت فيما أملكه من كتاب تحقیق البیان فی تأویل القرآن إلی الفرق بین أحكام الشریعة و مکارمها». الراغب الاصفهانی، الحسین بن محمد، الذریعة إلی مکارم الشریعة، ص ۱.

۱۲. نگرید به: مقدمه شمران العجلی دز الراغب الاصفهانی، الحسین بن محمد، الاعتقادات، ص ۸؛ میرلوحی، سید علی، راغب اصفهانی، ص ۲۳۷؛ مقدمه صفوان عدنان داوودی بز الراغب الاصفهانی، الحسین بن محمد، مفردات ألفاظ القرآن، ص ۱۲.

در نوشتار حاضر درصددیم به ارزیابی ویراست العَجَلی از کتاب الاعتقاداتِ پیردازیم و میزان استواری کار او را در تصحیح این متن ارزشمند برسنجیم. بررسی ویراست العَجَلی از اعتقادات و مقابله نص آن با نسخه‌های این اثر حکایت از اشکالات و نقائص بسیار آن دارد. ضبط‌های نادرست یا مرجوح، افتادگی‌های خرد و کلان، درج کلمات و عبارات زائد، گزارش ناقص و ناتمام نسخه‌بدها، بندبندی‌ها و تقطیع‌های خطا و استفاده ناصواب از نشانه‌های ویرایشی تنها بخشی از ایرادات این ویراست است. در ادامه، تنها نمونه‌هایی اندک از اشکالات بسیار موجود در تصحیح العَجَلی را در چند بخش ارائه می‌کنیم تا بی‌اعتباری این ویراست و ضرورت ارائه ویراستی استوار از کتاب اعتقادات آشکار گردد.

آ ضبط‌های نادرست یا مرجوح

یکی از مشکلات بنیادین ویراست العَجَلی خطاهای مکرر او در ضبط کلمات و عبارات است که در بسیاری از موارد موجب مبهم شدن یا حتی بی‌معنا بودن متن اثر شده و درک مراد و مقصود راغب را سخت دشوار نموده است. شماری از ضبط‌های نادرست یا مرجوح راه یافته به ویراست الاعتقادات در زیر فهرست می‌شود. ابتدا ضبط مندرج در چاپ العَجَلی و سپس صورت صحیح آن بیان می‌شود. در هر قسمت، جهت تمایز، زیر ضبط غلط خط کشیده می‌شود.

ص ۳۲، س ۸: فأربعة أوجه ← فأربعة أضرب.

ص ۳۳، س ۲: وإيجاد ← وإيجاده.

ص ۳۵، س ۱۲: فرع عن الاقرار ← فرع على الاقرار.

ص ۳۶، س ۵: نيه قوله ← نيه بقوله.

ص ۳۶، س ۹: تغيير ما قال ← تغييره وقال.

ص ۳۸، س ۱۳: ثم قال ← كما قال.

ص ۳۹، س ۱: فهذا معرفة وجود ← فهذا معرفة وجوده.

ص ۴۲، س ۱۵: الموجود بموجوده ← الموجود بموجده.

ص ۴۳، س ۱۶: يعتربه الفساد ← يعتربه الفساد.

ص ۴۵، س ۳: وأفعال الله ← فأفعال الله.

همان، س ۷: في مادة ← من مادة.

ص ۴۷، س ۲: جهة العباد ← جهة العباد.

همان، س ۶: معرفة موجود ← معرفة موجد.

ص ۴۷، س ۷: غير موجود ← غير موجد.

علی پاشا استوارتر است و متنی نسبتاً صحیح‌تر از اثر ا عرضه می‌کند گرچه مشتمل بر اغلاطی نیز هست. تاکنون از این نسخه در تصحیح متن اعتقادات بهره گرفته نشده است.

نسخه شماره ۵۲۷۷ کتابخانه چستریتی دوبلین در ایرلند که تاریخ کتابت آن معلوم نیست^{۱۳} و بر اساس گزارشی^{۱۴} - بر صفحه عنوان آن نام اثر چنین نوشته شده است «کتاب الشیخ أبوالقاسم الحسین بن محمد بن المفضل الراغب فی العقاید». اختر جمال محمد لقمان که کتاب اعتقادات را بر اساس نسخه چستریتی تصحیح کرده است بر اساس یادداشت تملکی که بر پشت نسخه نوشته شده است و خبر از خرید آن در سال ۱۱۰۹ هجری قمری می‌دهد، گمان کرده که این نسخه در همین قرن دوازدهم کتابت شده است.^{۱۵} اما آرتور آربری که این نسخه را از نزدیک دیده و فهرست کرده است حدس زده که تاریخ کتابت آن به قرن هفتم هجری باز می‌گردد.^{۱۶} با توجه به خط و نحوه کتابت نسخه به نظر می‌رسد که حدس آربری به واقع نزدیکتر باشد و گفته اختر جمال محمد لقمان گمانی بی‌اساس باشد. واضح است که تاریخ خرید و انتقال نسخه نمی‌تواند دلالتی بر تاریخ کتابت آن داشته باشد.

تاکنون از رساله اعتقاداتِ راغب دو ویراست ارائه شده است: نخست، اختر جمال محمد لقمان در سال ۱۴۰۱ این اثر را بر اساس نسخه چستریتی در قالب یک پایان‌نامه دانشگاهی (۴۹۷ صفحه) زیر عنوان «کتاب الاعتقاد» تصحیح کرد و در جامعه ام القری در مکه مکرمه از آن دفاع نمود (نگ: تصویر شماره ۴). این ویراست تا آنجا که می‌دانم منتشر نشده است.

پس از آن، در سال ۱۴۰۸ شمران العَجَلی رساله اعتقادات را بر بنیاد سه نسخه، یعنی نسخه شماره ۵۶ کتابخانه آستان قدس رضوی مشهد و نسخه شماره ۳۸۲ از کتابخانه شهید علی پاشا در سلیمانیه استانبول و نسخه شماره ۵۲۷۷ کتابخانه چستریتی دوبلین در ایرلند و نیز با استفاده از ویراست اختر جمال محمد لقمان تصحیح نمود و تحت عنوان «الاعتقادات» در بیروت منتشر کرد (۳۸۶ صفحه در قطع رقعی)^{۱۷} (نگ: تصویر شماره ۵).

13 . Arthur J. Arberry, *The Chester Beatty library: a handlist of the Arabic manuscripts*, vol. 7, Dublin, HODGES, FIGGIS & CO., LTD. 1964, P. 88.

14 . Key, Alexander, *A Linguistic Frame of Mind: ar-Rāğib al-Isfahānī and What It Meant to be Ambiguous*, Doctoral dissertation, p. 261.

15 . نگریه به مقدمه اختر جمال محمد لقمان بر: الراغب اصفهانی، أبوالقاسم الحسین بن محمد، کتاب الاعتقاد، ص ۳۹.

16 . Arthur J. Arberry, *The Chester Beatty library: a handlist of the Arabic manuscripts*, vol. 7, Dublin, HODGES, FIGGIS & CO., LTD. 1964, P. 88.

17 . الراغب اصفهانی، أبوالقاسم الحسین بن محمد بن المفضل، الاعتقادات، تحقیق:

شمران العَجَلی، مؤسسه الأثر للطباعة والنشر والتوزيع، بیروت، ۱۹۸۸ / ۱۴۰۸.

- ص ۴۷، س ۱۴: وجود النقط ← وجود النقطة.
 ص ۴۷، س ۱۶: ففى الأول ← والأول.
 ص ۴۸، س ۲: يصبح وصفه ← يصح وصفه.
 ص ۴۹، س ۴: لا ينفك من جوهر ← لا ينفك من جوهر.
 ص ۴۹، س ۱۳: على هذا المعنى ذكر بقوله ← على هذا المعنى دل بقوله.
 ص ۵۲، س ۳: التغيرات و التغيرات ← التغيرات و التغيرات.
 ص ۵۲، س ۷: كالنقطة ← كالنقطة.
 ص ۵۳، س ۷: بالتنقل ← فى التنقل.
 ص ۵۳، س ۱۵: متعدية من الكون ← متعربة عن الكون.
 ص ۵۳، س ۱۷: ممن تأكلها و عرف كونها مسخرة ← فمن تأملها و عرف كونها مسخرة.
 ص ۵۴، س ۷: فما قيل ← فيما قيل.
 ص ۵۴، س ۱۱: متحرك و غير متحرك ← متحرك غير متحرك.
 ص ۵۴، س ۱۵: نبأهم على كونها محدثة ← نّبهم على كونها محدثة.
 ص ۵۴، س ۱۶: سببها فى تحريك الأشياء ← سبباً فى تحريك الأشياء.
 ص ۵۵، س ۱۱: مقالا محسوسا ← مثالاً محسوساً.
 ص ۵۷، س ۱۴: لكانت المفردات التى منها مركب متقدمة عليه ← لكانت المفردات التى منها تركب متقدمة عليه.
 ص ۵۸، س ۸: جعله من وجه واحد ← جعله من وجه واحداً.
 ص ۵۸، س ۱۳: المراد بالدلالة هو الموجد الذى لا يتقدمه موجود ← المراد بالإله هو الموجد الذى لا يتقدمه موجود.
 ص ۵۸، س ۱۶: لوجود الاختلاف فى السموات و الارض ← لوجد الاختلاف فى السموات و الارض.
 ص ۵۹، س ۱۱: يجىء من ذلك أحد الاخرين ← يجىء من ذلك أحد الأمرين.
 ص ۶۰، س ۱۲: التركيب المختلف ← للتركيب المختلف.
 ص ۶۱، س ۳: كان هذا القول صدقاً منه من كل وجه ← كان هذا القول صدقاً فيه من كل وجه.
 ص ۶۱، س ۹: ما يجب ان تجرى فى تحصيلها ← ما يجب أن يتحرى فى تحصيلها.
 ص ۶۱، س ۱۴: وكذلك قال ← ولذلك قال.
 ص ۶۵، س ۱: المصنوع لا يكون الا هى صانع ← المصنوع لا يكون الا من صانع.
 ص ۷۲، س ۴: ان كان عرضه فالعرض لا قوام له بذاته ← ان كان عرضاً فالعرض لا قوام له بذاته.
 ص ۷۳، س ۱۲: لا يعلم الا ما اعلم و لا يعرف الا ما اعرف ← لا يعلم الا بما اعلم و لا يعرف الا ما عُرف.
 ص ۷۸، س ۱۴: عقلى أم توفيقى ← عقلى أم توفيقى.
 ص ۷۹، س ۹: الانية المحصنة ← الإتيية المحضة.
 ص ۷۹، س ۱۲: الهوية بالحق ← الهوية الحق.
 ص ۸۱، س ۱۲: ذلك أوعى لهم ← ذلك أدعى لهم.
 ص ۱۱۰، س ۲: فالأول ترك جميعها ← فالأولى ترك جميعها.
 ص ۱۱۳، س ۳: والله يتعالى على ذلك ← والله يتعالى عن ذلك.
 ص ۱۳۶، س ۳: كون الاسلام مؤيداً ← كون الاسلام مؤيداً.
 ص ۱۳۷، س ۵: اما معالجة إفراط أو كمعالجة تفريط ← اما لمعالجة إفراط أو كمعالجة تفريط.
 ص ۱۳۸، س ۵: وجب تنقية هذا الدين ← وجب تبقية هذا الدين.
 ص ۱۵۱، س ۱: آخز يجعل بينه وبين الارواح العلية و السكينات ملاقة ← يحصل بينه وبين الارواح العلية و السكينات ملاقة.
 ص ۱۵۳، س ۲: فيقوم الامثل بالامثل ← فيقدم الامثل بالامثل.
 ص ۱۸۴، س ۳: ويتشارك فى معرفة كل من اختص ← ويتشارك فى معرفته كل من اختص.
 ص ۱۹۲، س ۹: طريقة السمع ← طريقه السمع.
 ص ۱۹۷، س ۱۰: جميع الجوار ← جميع الجواهر.
 ص ۱۹۷، س ۱۱: حكماء المسلكين ← حكماء المسلمين.
 ص ۱۹۹، س ۱۱: لفقدها بالموت ← تفقدها الموت.
 ص ۲۰۰، س ۵: فى التغيير ← فى التغير.
 ص ۲۰۷، س ۱۶: المحتضر ثلاث أحوال ← للمحتضر ثلاث أحوال.
 ص ۲۴۳، س ۸: يفنى الله ← يفنى الله.
 ص ۲۶۱، س ۱۱: طرفه عين ← طرفه عين.
 ص ۲۶۷، س ۱۴: امر من ← أقر من.
 ص ۲۶۸، س ۱۲: بسرأ النسمة ← برأ النسمة.

ص ۲۶۹، س ۱۱: مضمی التردد ← معنی التردد.

ص ۲۶۹، س ۱۲: طلبت معرفة عنه ← طلبت صرفه عنه.

ص ۲۹۶، س ۵: لم دخل ← لمن دخل.

ب) افتادگی‌ها

افتادگی‌های خرد و کلان در متن ویراسته العَجَلی یکی از ایرادات عمده آن است. در جدول زیر، شماری از این افتادگی‌ها که از مقابله متن ویراسته با نُسخ اثر آشکار شده است گزارش می‌شود.

ردیف	نشانی	ضبط متن در ویراست العَجَلی	ضبط صحیح	کلمه یا عبارت افتاده
۱	ص ۳۲ س ۱۱	الثانی	و الثانی	و
۲	ص ۳۳ س یکی به آخر	قال	حيث قال	حيث
۳	ص ۳۴ س ۳	وهی المشار إليها	وهی المعرفة المشار إليها	المعرفة
۴	ص ۳۴ ش ۱۲	ان كان في الدنيا	ان كان هي في الدنيا	هي
۵	ص ۳۷ س ۷	وهذا للمؤمنين والكافرين	وهذا خطاب للمؤمنين والكافرين	خطاب
۶	ص ۳۷ س ۱۲	ان نور الله تعالى يبهر بظهوره بصائرنا بالاضافة اليه جارية مجرى عين الخفافيش بالاضافة الى ضوء الشمس	ان نور الله تعالى لما بهر بظهوره بصائرنا صارت بصائرنا بالاضافة اليه جارية مجرى عين الخفافيش بالاضافة الى ضوء الشمس	لما / صارت بصائرنا
۷	ص ۳۹ س ۵	يدل أنه	يدل على أنه	على
۸	ص ۴۱ س آخر	معرفة الشبيه	معرفة الشبيه بالشبيه	بالشبيه
۹	ص ۴۲ س ۱۵	فيعرف المفعول بفاعله	فيعرف بفاعله معرفة المفعول بفاعله	بفاعله معرفة
۱۰	ص ۴۲ س ۱۹	للانسان احساسه	للانسان سبيل إلى احساسه	سبيل إلى
۱۱	ص ۴۶ س ۶	استخلف في افلال	استخلف في توليها افلاك	توليها
۱۲	ص ۴۷ س ۷	و فاعل	و موجد و فاعل	و موجد
۱۳	ص ۴۷ س ۱۲	وجود العناصر قبل وجود الغزل	وجود العناصر قبل وجود النبات و وجود النبات قبل وجود القطن و وجود القطن قبل وجود الغزل	النبات و وجود النبات قبل وجود القطن و وجود القطن قبل وجود
۱۴	همان س ۱۳	والثوب قبل القميص	و وجود الثوب قبل وجود القميص	وجود / وجود
۱۵	ص ۴۸ س ۱	ولو توهم مستغن عنها	ولو توهم ارتفاعه ارتفاع الأعداد ولو توهم ارتفاع الأعداد لم يرتفع الواحد و كل عدد مفتقر إلى الواحد والواحد مستغن عنها	ارتفاعه ارتفاع الأعداد ولو توهم ارتفاع الأعداد لم يرتفع الواحد و كل عدد مفتقر إلى الواحد والواحد
۱۶	ص ۴۸ س ۱۸	واجب الوجود لذاته	واجب الوجود لذاته لا بموجب أوجهه	لا بموجب أوجهه
۱۷	ص ۵۲ س ۳	الموجودات في العالم من انواع التغيرات	الموجودات في العالم لا ينفك من انواع التغيرات	لا ينفك
۱۸	ص ۵۴ س ۸	عدل إليها	عدل إليها فقال هذا أكبر	فقال هذا ربي هذا أكبر
۱۹	ص ۵۵ س ۱۹	الفاعل الذي لا يتقدمه فاعل	الفاعل الأول الذي لا يتقدمه فاعل	الأول
۲۰	ص ۶۰ س ۳	من ثلاثة أوجه	من أحد ثلاثة أوجه	أحد

ردیف	نشانی	ضبط متن در ویراست العجلی	ضبط صحیح	کلمه یا عبارت افتاده
۲۱	ص ۶۲ س ۱۰	الطریق المتوصل الی معرفة الله	الطریق المتوصل بها الی معرفة الله	بها
۲۲	ص ۶۴ س ۷	لم یکن فی بداية العقول	لم یکن معرفته فی بداية العقول	معرفته
۲۳	ص ۷۹ س ۲	ذهب صنف من الفلاسفة ان الله تعالى	ذهب صنف من الفلاسفة إلى ان الله تعالى	إلى
۲۴	ص ۸۱ س ۱۳	ثم كان من نحو یحیی و یمیت ففیه تنبیه	ثم ما كان من نحو هو یحیی و یمیت ففیه تنبیه	ما / هو
۲۵	ص ۲۶۹ س ۹	الارادة والمشيئة	تحقیق الارادة والمشيئة	تحقیق

ج) درج کلمات و عبارات زائد در متن

از:

- از دیگر آشفستگی‌ها و نابسامانی‌های ویراست شمران العجلی درج کلمات و عبارات زائد در متن است. معلوم است که ثبت کلمات زائد در متن، خوانش و فهم آن را دشوار می‌سازد و درج آنها سهل‌انگاری مصحح را در مقابله صحیح و دقیق نُسَخ اثر با یکدیگر و بازخوانی و غلطگیری متن ویراسته نشان می‌دهد. در ادامه، تعدادی از این عبارات زائد گزارش می‌شود. در هر مورد، بر روی قسمت زائد خطی کشیده شده است.
- ص ۳۴، س ۵-۶: فأشارتعالى بعلم اليقين لترون الحجيم الى ما يحصل للانسان في الدنيا.
- ص ۴۷، س ۷: وفاعل كل مفعول، فيعلم انه موجود وفاعل غير موجود [كذا: موجد] و لا مفعول.
- ص ۴۸، س ۱۱: لكن العدد الواحد في العدد.
- ص ۵۵، س ۱۰: مفعول و غير فاعل.
- ص ۵۷، س ۱۵: المركب لا بد ان ينتهي الى مركب و غير مركب.
- ص ۶۴، س ۸-۱۰: كعقل الانسان فإنه يظهر العلم بوجوده لنا بما يصدر عنه من أفعاله والبارى تعالى لما لم تكن معرفة ذاته كعقل الانسان فإنه يظهر العلم بوجوده لنا بما يصدر عنه من أفعاله من بديهية العقل ولا مدركاً بمصادمة الحس لم يكن السبيل إليها الا بظهور آثاره.
- ص ۹۴، س ۱۱ و ص ۱۰۱، س ۱۳ و ص ۱۹۳، س ۶: لو كشف الغطاء ما ازددت إلا يقينا.
- ص ۱۱۷، س ۱۳: الكذب و المتعربة.
- د) اغلاط حروف نگاشتی
- در کنار سایر اشتباهاتی که مصحح اعتقادات در فرایند تصحیح این متن مرتکب شده است، وجود اغلاط مطبعی نیز مزید بر علت شده، متن ویراسته الاعتقادات را آشفته‌تر و ناستوارتر ساخته است. نمونه‌های اندکی از این خطاهای حروف نگاشتی عبارتست

افزون بر اشکالات یادشده که صرفاً از باب نمونه گزارش شد، انواع

خطاها و آشفتگی‌های مشهود در این ویراست نیازی نیست. کثرت نادرستی‌ها و ناراستی‌های موجود در ویراست مورد گفت‌وگو از الاعتقادات از یکسو حاکی از قلت دانش و توانش مصحح و بضاعت اندک او برای انجام تصحیح این اثر است و از سوی دیگر، اهمال و سهل‌انگاری او را در کار مقابلهٔ نسخ و ضبط نص و بازخوانی متن نشان می‌دهد. درج عبارات نامفهوم و مضحکی همچون «المراد بالدلالة هو الموجد الذي لا يتقدمه موجود» (ص ۵۸، س ۱۳) که در آن بجای «الإله» به اشتباه کلمهٔ «الدلالة» نهاده شده، اوج بی‌دقتی مصحح را بازتاب می‌دهد که حتی مرتبه‌ای به خوانش دقیق متن ویراستهٔ خویش نپرداخته است.

نمونه‌ای دیگر از این بی‌دقتی را در سه سطر آخر صفحه ۹۸ می‌توان دید که عبارتی کاملاً زائد و بی‌ارتباط با مطالب قبل و بعد از آن هستند و اصلاً نمی‌بایست در متن درج می‌شدند. مصحح، بی‌توجه به معنای عبارات، این سه سطر اضافی را براساس آنچه در یکی از نسخه‌ها آمده ثبت کرده است:

قوله لموسی: «لن ترانی»، وذلك نفي [يتناول الدنيا والآخرة وليس ذلك كما قالوا، فان «لن» إنما هونلفي المستقبل من الزمان، وكلامنا إنما هو [بجرم] الفلك الذي عن حركته يكون الزمان] [على ان هؤلاء اضطروا الى استكمال اسماء مقرونة بصفات فقالوا هو الابنية المحصنة والهوية الحققة، وهذا اثبات آنية وهوية].

بالنظر اغلاط پرشمار این ویراست اکنون این پرسش طرح می‌شود که آیا براساس این طبع می‌توان به واکاوی دقیق اندیشه‌های راغب پرداخت و آراء عقیدتی او را گزارش کرد؟ آیا واقعاً چنین طبع‌هایی می‌تواند مستند محققان و معتمد پژوهشگران در تحقیقات کلامی قرار گیرد؟! معلوم است که شمار قابل توجهی از این اغلاط فهم خواننده را از متن دگرگون کرده و موجب برداشت نادرست و خطا در نتیجه‌گیری می‌شود. در این زمینه، حتی کوچکترین خطا و تصحیف نیز ممکن است موجب انحراف مخاطب گردد.

امیدوارم به زودی شاهد عرضهٔ ویراست بازنگریستهٔ تازه‌ای از کتاب گرانسنگ اعتقاداتِ راغب اصفهانی باشیم که این بار به نحوی استوار و با بهره‌گیری از نسخهٔ شمارهٔ ۲۱۴۱ کتابخانهٔ فیض الله افندی - که تاکنون در تصحیح این اثر مورد استفاده قرار نگرفته است - تصحیحی انتقادی و متنی قویم از این اثر ارائه گردد. و بالله التوفیق.

دیگری از اغلاط نیز به ویراست شمران العجلی راه یافته است. از جمله اینکه در چند مورد، مصحح به دلیل ناتوانی در تشخیص عبارت کامل عنوان یک بخش، قسمتی از عنوان را در متن داخل کرده یا برعکس، و در نتیجه، چشم خوانندگان را به عبارتی گنگ و معماگونه روشن کرده است! برای نمونه، در میانهٔ صفحه ۶۱، عنوان «شرف معرفة الله المکتسبة» درج شده است و سپس متن با این عبارت آغاز شده: «من بین المعارف و ما یجب ان تجری فی تحصیلها العلوم، وان کانت کلها شریفة فأشرفها ما کان أشرف معلوما». مصحح به دلیل تشخیص نادرست عنوان، قسمتی از آن، یعنی: «من بین المعارف و ما یجب ان تجری فی تحصیلها» را بجای درج در عنوان بخش، در متن داخل کرده که در اثر آن، جملات آغازین متن نیز نامفهوم گشته است. در واقع، عبارت کامل و صحیح عنوان بدین شکل است: «شرف معرفة الله المکتسبة من بین المعارف و ما یجب ان یتحرى فی تحصیلها». همچنین، صورت درست عبارت آغازین این قسمت از این قرار است: «العلوم وان کانت کلها شریفة فأشرفها ما کان أشرف معلوما».

نمونهٔ دیگر آنکه در صفحه ۲۸۴ عنوانی با این عبارات درج شده است: «بیان قلة تأثیر الانسان فیما یظهر من فعله ما یظهر من فعل البشر» و سپس متن در زیر این عنوان با جملهٔ زیر آغاز می‌شود: «هو ضربان: ضروری و هو غیر منسوب الیه حقیقة... و ارادی و ذلك یكون باختیاره». در اینجا عبارت «ما یظهر من فعل البشر» به اشتباه داخل در عنوان شده است و آن را دچار مشکل کرده در حالی که می‌بایست در اول متن و پیش از جملهٔ «هو ضربان: ضروری و هو...» قرار می‌گرفت.

گذشته از این اشکالات، نمایه‌های تدارک دیده شده برای این کتاب نیز همگی غلط و غیرمطابق با صفحهٔ اعلام شده است. برای نمونه، در نمایهٔ اعلام، در جلوی نام «برزویه» دو صفحه ۱۰۰ و ۱۰۲ ثبت شده است در حالی که این نام در آن صفحات ذکر نشده بلکه در صفحات ۱۱۰ و ۱۱۲ آمده است. همچنین، نمایه‌ها کامل و دقیق نیست و برای نمونه نام دو مذهب «اهل الحدیث» و «اهل الأثر» - که در چند موضع از کتاب از جمله در صفحه ۱۱۵ ذکر شده است - در نمایهٔ فرق و مذاهب و ادیان اصلاً قید نشده است.

آنچه گزارش شد فقط نمونه‌های اندکی از ایرادات و خطاهای موجود در ویراست شمران العجلی از کتاب اعتقاداتِ راغب اصفهانی است. با توجه به اغلاط یادشده، بی‌اعتباری و ناستواری این چاپ آشکار گردید و دیگر به ارائهٔ فهرستی از سایر

انوار شمسى كدره، نه ولا خصيه شى من العدد و كما ان
 الله تعالى يستولى على كل شى ولا يستولى عليه شى
 واحد مستورا، بلى كل عدد ولا رسول بل لا يد
 فانه اذا ضربت في نفسه و او في عدد لم يخرج عن ذاته
 بخلاف الاعداد و كل عدد اذا ضربت في نفسه او في
 عدد اخر فاما ان سقضا او يزيد و الله المنساق
 و عليه الخلاف ثم في ذلك كجهه سه سعه و سعه و سياه
 حاد و سياه و
 الخ و سوره ال بوح الذي تقوم له قوة الملايكه و الروح
 و سوره السلام على محمد و آل مصطفى و غيره الخ لم يشر
 روح الذي اوحى اليه من امره الروح و على الله و صلى به ارباب
 الفتوح و على سائر من عنى تصفيه السر و كعمل الروح
 الحمد لله الذي اسرى ان لا اله الا هو و تحية عقول العقلا
 و انبياى الباعثين في ما هو و الصلوه على محمد الذي اشهد
 انه عبده و رسوله و انه هدى و شفا القلوب فقوله
 و بقوله و على الله و ما به المنبغى على الخ
 باله و الدوام و على سائر علماء الاسلام و السلام
 الحمد لله الذي ذاق رقاب الملوك و الجبابره صغرا
 و دانت عليه ذرات الموجودات الكبرى منها و
 الصغرى و الصلوه و السلام على محمد صاحب الدنيا
 الا عمل و الشرايعه الكبرى و على اله و اصحابه و ابراجه
 و المعصومين كبريا فكتبا
 ۱۳۷۱ ش
 ۱۳۷۱ ش
 ۱۳۷۱ ش
 ۱۳۷۱ ش

فقد اذی الله و رذی ان الله تعالی بوم القیمه یقول لعبدی كنت جالعا فلم تطعمنی و عابرا فلم تلبسنی و طارنا فلم تسقنی
 یقول کیف وانت رب العرش یقول کان عبدی كذلك و لو اطعمته و کسوته و سقیته کنت قد فعلت فی ذلك
 و قال تعالی و اعلموا انما عنتم من شیء فان لله خمسہ لانه ینبها انه اذا اعطى مولا یجانه اعطى الله و اذا احرمهم
 فکانه حرمه و من تصور هذا النحو من الکلام لم یصعب علیه معرفه ما جاز من نحو **اللله** هل یظنون
 الان بانهم الله فی ظلال من الغمام و ما روى ان الله تعالی ینزل الی السماء الذی یقول هل من سائل فاعطى الجائر
ب التوفیق و لکن ان التوفیق من الوفاق و هو لمطابقته و هم اسجد الله سما و به تعرف الانسان
 فی صیر سببا لوفوق امره شیء کان ذلك الامر انما فاعلموا ان الله التوفیق و منی کان من موما محال انقال
 له الخیر ان التوفیق اتفاق حسن یودی الانسان الخیر عظیم و لکن شیء یعوقه عن خیر عظیم و قد
 یسمیان سعاده للخیر و شقاء للخیر و الدوله الخیران من و الاقال و الادیار من و یكونان علی وجهین
 احدهما ان یرکون ذات الانسان و هو ان یجد ما عاق من نفسه علی فعل محمود و علی فعل مذموم و الثاني ان
 یقتصر فعلا ما له اما حاله محمود و اما مذمومه لم یحط بسببها لکن یقتصر حقیقی فی وقوعه علی کثیر و خروج
 للصلوة فتردی فی نرد و کذا لک امرهما و یخرج عن امکان البشر و لاجله کثر الراء و لکن ان الانسان عز التوفیق
 فی کل حال و هذا فی بعض حکما ما الذي لا یفتقر عنده الانسان فی کل حال فقال التوفیق و قال لکن یجد التوفیق
 عنی اطار و قال الشاعر اذا لم یکن عون من الله لکنی فاکثر ما یجني علیه اجتهاده و اسباب التوفیق و لکن ان
 لیست محصوره الاعداد و لامت اهیه الغدائر و لا یکن ضبطها و الاحتراز منها و لا یعلمها الا عالم الحقیقا
 و لا یجوز للانسان ان یقول علی مجرد التوفیق فاما یرید ان یتحلبه من خیر ان نفسه بل حقه ان یجتهد کل جهد
 مع استزاع التوفیق **شرف** الاستسلام لما یجری به القضاء و القدر اعظم من ان یناله الانسان
 ان یتقن انه لا یجری فی العالم دقیق و لا جلیل الا ما قضاه الله و قدره فیسئل لذلك ویلخص به فلا ینکر من حث
 الباطن شیئا یجری فی العالمین من المنکرات و التماثل فی الظاهر ما یباکر حسب ما المره بالشرع و ال فضیله
 الاستسلام انما یقال یقول **اللله** الان انی الله یقلب یدیه و قال علیه السلام عن مره لم یرض بقضای
 ولم یصبر علی بلای قلب طلب ربنا سوا و یكون التسليم طریقه للعلمین قال انس رضی الله عنه حرمت
 البی علیه السلام بضعة عشر سنه فاقال لی و شیء خالفت مره لم فعلت **م** کتاب محمد و منه
 فی خامس عشر من شهر ربيع الاول
 سنه احدى و ستون و تسعمائة و حشر
 و نعم الوکیل و صل الله علی محمد و آله و صحبه و سلم

